Ч. 142 Пятниця 27 червня (9 липня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостсвах на провинциі:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Кн. Фридрих Шварценберґ о ситуациі.

(Конець).

Вірноконституцийні — казав кн. Шварценберґ дальше — показали своєю обструкциєю, то що ми все говорили, що конституция, така, якою она єсть, не має жизненноі сили. Не треба також забувати, що еі зладжено без участи Славян і лиш малою більшостию. В серцях ческого народу не знайшла она ґрунту для себе. Не можемо згодити ся на таку конституцию, на яку рішено ся перед 30 літами, і на розділ компетенциі Ради державноі і соймів краєвих. Наші понятя о автономії не дадуть ся погодити з сею конституциєю, бо ми представляємо собі могучу державу, оперту на процвитаючих краях. Централізм же представляє ся нам яко золота баня на нужденних стовпах і мурах. Чим раз ширить ся більше переконане, що треба щось радити. Даймо соймам краєвим іх права, даймо ім жерела доходу для сповненя іх задачі і зложім роботу в руки мужів, котрі знають відносини. Залагодьмо насамперед наші справи дома, а відтак зійдім ся разом та поспитаймо, що нас всіх спільно тисне і болить. Я не кажу, щоби центральний парлямент був неможливий; він же й в интересі наших країв.

Ми вступили до віденьского парляменту, щоби брати в нім участь в річевих роботах. Під взглядом політичним ческі посли не вийшли зі свого становища, лиш застерегли ся. Нині відобрано нам послідну можність серіозноі роботи. Яка-ж ціль наша в Раді державній? Яка ціль парляменту, коли в так збиточливий спосіб приступає ся до обструкциі без взгляду на фінансову нужду і цілий ряд справ, котрі дотикають важних інтересів народних, а приступає ся до неі лиш на то, щоби завмираючим партиям додати нового житя а новим партиям дальшого скріпленя. Ся борба, котра єсть в постійній звязи з боротьбою межи централізмом а автономією, веде ся тепер також задля жизненних інтересів поодиноких партий, а так, як она нині веде ся, дотикає також і парляментаризму яко такого; коли гадку парляментаризму зводить ся так до абсурдум, то мусить то нас наповняти журбою.

Відносини вимагають взагалі збільшеноі уваги. Не треба стояти з заложеними руками. Хоч і неможливо змінити відносини у Відни одним кроком, то все-таки єсть обовязком кождого не занедбати догідноі хвилі. Ми не лікарі сего недужого парляменту, але з другого боку й не будемо доливати оливи до огню. Висші понад той воєнний крик будемо завсігди руководити ся слушностию і справедливостию нашоі проґрами. Але до осягненя того всего треба єдности. Доки партиі правиці еі держать ся, доти суть непобідимі. А коли би она мала — чого я не сподіваю ся — опустити партиі правиці, то они непобідимі, доки та єдність буде одушевляти Чехів. Будучність вкрита мракою і сказати щось наперед просто неможливо.

В послідних часах говорено богато о згоді в Чехах. Сьвятого слова „помиреня“ надуживають всіляко для партийних цілий. Думають собі під тим не згоду в правдивім значіню, т. є. закінчене довгоі борби, але поклик. Згода в Чехах єсть без сумніву конечна. Але не можна обмежити ся лиш на мир в Чехах. Зло відносин лежить глубше, отже треба і средства глубше запустити. Зло лежить не лиш в німецко-ческій сварці; та й инші народи — именно Словінці і Хорвати — упоминають ся тих самих прав, що і Чехи. Отже згода повинна би переводити ся на загальній підставі і у всіх краях та стати ся поправкою теперішноі конституциі. Особливо же треба би мати на оці Мораву і Шлеск.

Довголітна борба межи централізмом а автономією, доки не буде порішена в дусі посліднoі, може лиш зло сплодити. Ніхто з нас не відкине гадки згоди. Длячого не має Чех вислухати того, чого жадає ся з німецкоі сторони? Але правда, мусить бути дана запорука, що приступить ся до згоди на основі справедливости, бо згода заведена на несправедливости може мати в наслідках лиш нову кривду. Повтаряю ще раз: Згода в Чехах єсть в інтересі краю пожаданою і конечною; під наведеним застереженем не буде ніякий Чех усувати ся від спільного ділання для добра обох народів.

Позаяк моє імя сполучено з маючою настати пробою погодженя, то заявляю про свою особу, що о приготовлюваню якоїсь акциі не знаю нічого. Нічого так не похваляю як якусь тайну роботу, котра відтак виходить вже з готовим ділом. Згода може переводити ся лиш публично і може лиш тогди настати коли публичність дасть можність еі критикувати. Згода може відбувати ся лиш межи самими народами, а еі остаточне залагоджене може настати лиш в соймі краєвім. Що-до мене, то заявляю, що згода єсть конче потрібна, щоби зробити раз конець спорам; але она лиш тогди можлива, коли справедливість не так буде ся понимати як доси, именно, щоби з того, що нам дано розпорядженями язиковими, не

4)

ПРИГОДИ ДОКТОРА ГОЛЬМЕСА.

Оповіданя тайного аґента.

(З англійского — Конана Дойле).

(Дальше).

Пана Меррівезера то трохи обійшло, але він сів собі на якийсь кіш, а Гольмес тимчасом укляк на землю і почав з ліхтарнею та побільшаючим склом в руках слідити за шпарами помежи каміньем. Кілька хвилин часу було досить, щоби він був вдоволений, відтак встав і сховав своє скло до кишені.

— Маємо ще що найменше годину часу — відозвав ся він — бо они ледви чи можуть скорше взяти ся до роботи, заким бідачиско тандитник ляже спочивати. Тогди не будуть тратити ані хвильки часу, бо чим скорше возьмуть ся до роботи, тим більше будуть мати часу, щоби могли повтікати. Єсьмо тепер — як ти, докторе, може вже й здогадав ся — в пивниці філії головного банку в Льондоні. Пан Меррівезер єсть предсідателем директорів того банку і він тобі охотно скаже, з яких причин найзухвалійші розбійники льондоньскі так дуже заінтересували ся тепер сею пивницею.

— Задля наших французких гроший — шепнув директор. — Нас остерігали вже кілька разів, що щось лагодить ся на них.

— Ваші французкі гроші!

— А так. Ми були змушені перед кількома місяцями збільшати нашу готівку і в тій цїли позичили трийцять тисячів наполеондорів у французкім банку. Опісля стало звістним, що нам треба було розпаковувати тих гроший і що они все ще спочивають в нашій пивници. Кіш, на котрім сиджу, має в собі два тисячі наполеондорів, позавиваних в станіоли. Наш запас паперових гроший єсть хвилево далеко більший, як звичайно буває в якійсь філії банковій, а директорам було то вже не на руку.

— Що можна легко зрозуміти — додав Гольмес. — А тепер пора уложити плян нашоі малоі виправи. Я сподіваю ся, що справа закінчить ся в найблизшій годині. Але тимчасом, пане Меррівезер, треба заложити ослону на ліхтарку.

— І сидіти на потемки?

— Та мені щось так здає ся. Я взяв з собою карти до кишені, бо гадав, що будемо могли заграти собі в чотирох; але на жаль, виджу, що приготовленя ворога так вже далеко поступили, що нам не можна навіть сьвітла показати. Передовсім треба нам вибрати собі своі становища. Маємо діло в дуже зухвалими людьми, а хоч ми іх заскочимо в дуже некористнім положеню, то все-таки могли би нам щось зробити, як би ми не були осторожні. Я стану собі за отсим кошем, а Ви сховайте ся за он той. Відтак скоро пущу сьвітло з ліхтарки на ворога, то Ви ловіть іх чим скорше; стріляйте, та й ти Ватзоне, не бій ся взяти на свою совість, коли би прийшло ся хоч би й вистрілити котрого з них.

Я натягнув свій револьвер і поставив его на скриню, а сам присів за нею. Гольмес засунув засувку в ліхтарни і зробило ся темно, як в ночи — так темно, що я в такій темноті ще ніколи не був. Лиш запах розігрітого металю переконував нас, що єсть ще сьвітло, котре в одній хвили могло показати ся. Моі нерви були так роздразнені від того, чого ми сподівали ся, що мене від тоі наглоі темноти і холодного, вохкого воздуха в пивници взяло ся якесь пригноблене та якийсь страх.

— Тим злодіям остає ся ще лиш один вихід — шепнув Гельмес, — а то назад через дім на кобурґскім сквері. Мабуть Ви, Джонес, зробили то, о що я Вас просив.

— Я поставив там коло дверий одного інспектора і двох офіцирів від полициі.

— Отже, коли так, то всі діри позатикані. А тепер треба мовчати і чекати.

Ціла чічність! При обчисленю опісля показало ся, що ми чекали лиш пять чвертий години, а всеж-таки мені здавало ся, що ніч вже минула і на дворі свитає. Ноги підомною задеревіли і я був дуже утомлений, бо не важив ся рушитись, а всеж-таки моі нерви напружали ся що раз більше, мій слух ставав такий острий, що я не лиш чув, як моі товариші віддихали, але міг навіть відріжнити глубокі тяжкі віддихи грубого Джонеса від тоненького ніби

відбирано чогось знову, аби тим придобрити противника.

О переговорах в справі мира не можна й думати, коли межи нами не буде згоди. Ми (властителі більшої посїлости) можемо приступити до сеї акції лиш в згоді з ческим народом. Не повтаряймо давних похибок, що коли Чехи близькі успіху, зараз нема згоди між ними.

Мусимо завсїгди памятати на наше право державне. Хоч теперішні справи вимагають нашої уваги, то всеж таки мусимо мати на оці висшу і дальшу цїль і стреміти до неї. Право державне наперед! А коли би ми тогди витаючи з одушевленем посеред нас вірного короля, могли зложити ему у стіп подяку народу, тогди понеслась би з мілїонів ческих душ молитва до неба, котрої ми вже в нашій молодости учили ся: Нехай Всемогучий хоронить єго і нашу дорогу вітчину! Коли прийдуть на нас тяжкі часи і сумніви, знайдемо директиву в наших серцях, в любови до нашої проґрами і нашої вітчини.

По сїй бесїдї виборцї висказали князеви як найповнійше вотум довіря, а він виїхав відтак до Відня.

Новинки.

Львів дня 8-го липня 1897

— **Про гостину Є. Е. п. Намістника в Снятині** доносять: Є. Е. п. Намістник приїхав ві второк до Снятина в товаристві секретаря Намістництва п. Володисл. Федоровича, аби оглянути навіщену повенню околицю. В Заболотові, на границі повіта дожидали князя Намістника: Управитель старостваː секретар Намістництва Цулявф, заболотівска рада громадска з бурмістром Бушиньским на чолї, о. Новицкий, заступник начальника суду та доохрестні війти. По короткім привитаню рушив поїзд до Снятина, де повитав кн. Намістника бурмістр Німчевский з радними міста, сьвященики всїх трех обрядів, суд з начальником Товарницким на чолї, комендант стациї і богато війтів. Дорогу і міст, що ведуть до міста, прибрано гарно хоругвами. Вздовж дороги зібрало ся повно народа. П. Намістник замешкав в домі ради повітової. По обідї у управителя староства, оглянув кн. Намістник міскі школи мужеску і женьску, висказуючи своє вдоволенє з доброго уміщеня обох шкіл. Відтак виїхав Є. Екселенция, щоби оглянути поля навіщені повенню та розпитував о розмірах шкід. По кількагодиннім переїздї вернув п. Намістник до Снятина і перевів вечер в домі управителя староства. Вчера, в середу звидїв п. Намістник захоронку сс. Фелїциянок, церкви всїх трех обрядів, поміщенє староства та удїляв відтак авдиенций. Зі Снятина удав ся князь Намістник в дальшу подорож в околицї Коломиї.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї виїхав до Радехова, де забавить тиждень.

— **Дневник урядовий** ц. к. Ради шкільної краєвої в Галичинї з обсягу шкіл народних — редагований в ц. к. Радї шкільній краєвій — розпочав виходити з вчерашним днем. В тім „Дневнику" буде уміщувати ц. к. краєва Рада шкільна постанови властий шкільних і оголошеня конкурсів та лїцитаций на будову шкіл, вкінци вісти статистичні. „Дневник" буде виходити правильно кождої середи, о скілько найде ся материялу на виповненє его. Ц. к. краєва Рада шкільна буде єго пересилати з уряду всїм ц. к. окружним радам шкільним та зарядам всїх народних шкіл як публичних так і приватних. — Перше число містить крім обіжника ц. к. краєвої Ради шкільної з дня 8 с. м. до всїх окружних Рад шкільних в справі „Дневника урядового" ще: Вісти особисті (затвердженє виборів до ц. к. окружних рад шкільних, іменованя і перенесеня учителїв в школах народних, перенесенє учителїв шкіл народних в стан супочинку і т. ин.), вісти о орґанізациї шкіл, вісти статистичні о школах видїлових і конкурси.

— **Стипендию ім. сьв. Георгия** в висоті 100 зр. річно надав митрополичий ординарият у Львові Георг. Зацерковному, слухачеви III-го року прав на львівскім унїверситетї.

— **На памятник Іванови Котляревскому в Полтаві** визначено вже місце — на роздорожи улиць Мало-Петровскої, Преображеньскої і Кобеляцкої. Гроший на памятник зібрано около 8000 рублїв, але є надія, що збере ся 12.000.

— **Огні.** Дня 1 липня о самій півночи навістив село Лани польскі, повіта камянецкого грізний пожар, котрого жертвою упало 7 хат і 9 загород селяньских. О ратунку мимо близькости Буга не могло бути бесїди, бо огонь в однїй хвили обіймив всї загороди, а за годину позістали з них самі згарища. Причина огню незвістна, але імовірно походить зі злобної руки, бо огонь побачено зза одного угла. З погорівших вісьмох було обезпеченого майна до висоти 3700; три обезпечені в товаристві „Днїстер" на суму около 1000 зр., а три цїлком не були обезпечені, а потерпіли шкоди по над 2500 зр. Першу поміч обіцяли подати погорільцям Вп. пп. Лявтербахи властителї парового тартаку в Ланах, зарядили видати погорільцям по зниженій цїнї будівляний материял. Нехай Господь винагородить їм се сторицею! Для несеня помочи нещасним завязав ся місцевий комітет ратунковий, котрий з найбільшою вдячностию приймє хоч-би найдрібнїйші лепти в користь погорільцїв. Ласкаві датки просить ся присилати на руки руско-кат. уряду парохіяльного в Ланах коло Камінки струмилової. — В Мильнї коло Залозець вибух в ночи 29-ого червня огонь. В десяти мінутах занялось 20 загород селяньских і згоріла також касарня жандармів. Підчас огню вибухло 200 острих патронів. — В Чорткові запалив у пятницю грім стодолу на фільварку лат. Сестер Милосердия і фільварок, положений за містом, згорів.

— **Тучі і бурі.** Дня 2-го липня лютила ся в Скалатщинї туча з громами. В селї Іванівцї робили люди коло конюшини, коли нараз ударив грім і о кількадесять кроків убив пару коний господарских. — З під Солотвини пишуть: Безнастанні слоти родять обаву тїсноти на нашім Підгірю. Побоюємо ся браку паші для худоби, а худоба і так уже від довшого часу подешевіла, то при браку паші буде ще дешевша. Незавидні часи для хлїборобів! Дня 26-го червня лютила ся тут, в околици Солотвини, туча, та на щасте без граду. В Космачи ударив грім в стайню Василя Лешка, убив одно теля, друге поразив, а стайня згоріла.

— **Вибрики грому.** Підчас бурі дня 2 липня ударив грім в хату Ґершка Треслера в Пядиківцях. Грім влетїв через дах, не запаливши его і стрибнув через кухонні двері до кухнї. Тут продіравив шість зелїзних горшків на стїнї, але не струтив їх із цьвяхів, відтак пробив золотий, дамский зигарок, що лежав на столї, розбив стїнне зеркало на дрібні кавалочки і приголомшив Ґершка Треслера, его жінку і внуку. Наконець пробив собі малу дїрку в тоцї у кухни і пішов в землю. Жінка і внука прийшли скорше до себе, але Ґершко лежав цїлу годину без памяти. Єго закопали сусїди по шию в землю і се мало ему помочи.

— **Скажений кінь.** З під Львова пишуть: Дня 4-го липня с. р. сказив ся кінь в Поршній у господаря Юрка Павлика і покусав тогож господаря Павлика, его зятя і кілька коний. Хто не бачив скаженого коня, не може мати поняття о силї того звіряти. Чотири селяни, що заперли ся перед скаженим конем в хатї, лиш з трудом удержали двері, котрі кінь пробовав виломити; грубу палицю ломив він зубами як стебло; вхопивши жолоб в стайни, кинув ним як папер́овою коробкою; за паробком, що вилїз на дерево, дерся кінь як пес і вкінци ударив головою в міст, в наслідок чого здох. Юрко Павлик находить ся

зітханє віддиху директора банку. З мого місця міг я понад скриню видїти камінні плити на земли. Нараз побачив я тонесеньку смугу сьвітла.

Зразу показав ся лиш блїдий відблеск на камінних плитах; відтак зробила ся довша жовта смуга і тихенько без найменшого стуку або якого небудь знаку зробила ся шпара. Показала ся рука — така делїкатна, біла рука, як би у якої женщини і почала посеред того маленького осьвітленого круга смотрити довкола. Може мінуту, а може трохи довше виставала та рука понад землю і шукала чогось пальцями. Відтак щезла нараз так само як перед тим показала ся і зробило ся темно, лиш із шпари межи плитами показував ся блїдий відблеск. Через хвилю було зовсїм тихо. Тепер наступив сильний удар, одна плита піднялa ся і перевернула ся на другий бік, а із дїри в земли показало ся сьвітло лїхтарнї. В отворі показало ся лице як би якогось хлопця, з острими чертами і стало розглядати ся на всї боки. Відтак дві руки вхопились берегів отвору і на гору вихопив ся якийсь чоловік та приклякнув на землю. Він випростував ся борзо і витягнув за собою ще одного товариша, — тонкого як дошка і такого самого росту як він, з блїдим лицем і буйним рудим волосем.

— Все добре — шепнув він. — Чи маєш долото при собі і міхи? Великий Шкоте! Втїкай Арчі, втїкай — нехай я за тебе повисну!

Шерльок Гольмес був прискочив і вхопив того, що вилїз, за карк. Таитой другий щез в дїру, а Джонес вхопив его ще лиш за полу від сурдута, з котрої лишились ему шмати в руцї. В сїй хвили показав ся револьвер, але Гольмес вдарив того чоловіка так сильно ножем по руцї, що револьвер випав ему з руки на землю.

— Нїчо Вам не поможе Джон Кляй — сказав Гольмес лагідно — вже тепер не вирвете ся.

— Та я то вже виджу — відповів зловлений з найбільшим спокоєм. — Але за то мій товариш, як менї здає ся, утече щасливо, хоч Ви, як то виджу, маєте в руцї полу від его сурдута.

— Там коло дверий чекає на него трох людий — відповів на то Гольмес.

— Не може бути! То Ви, видко, взяли ся основно до дїла. Мушу Вам поґратулювати.

— А я Вам — відповів Гольмес. — Ваша видумка з рудими була щось нового і дуже успішного.

— Побачите свого спільника зараз знову — відозвав ся Джонес. — Він лазить борше дїрами, як би я то міг. Наставте-ж руки, коли накладаю вам кайдани.

— Прошу не дотикати ся мене своїми замащеними руками — відозвав ся наш арештант, коли ланцушки стали ему дзвонити на руках. — Може того не знаєте, що в моїх жилах пливе княжа кров. Будьте ласкаві і говоріть до мене, „пан" і кажіть „прошу", коли говорите до мене.

— Добре, добре — сказав Джонес і усьміхнув ся на то. — Отже прошу пана потрудити ся ласкаво на гору, де возьмемо вози і відвеземо Вашу Сьвітлість до полиций.

— Так, то що иншого — сказав на то Джон Кляй вдоволений. Поклонив ся чемно нам тром і пішов зовсїм спокійно під провдом детектива.

— Пане Гольмес — відозвав ся пан Меррівезер, коли ми пустились за таитими обома виходити з пивниці — я дїйстно не знаю, як має Вам банк за то подякувати і як відплатити ся. Нема сумнїву, що Ви дуже зручним способом викрили найзухвалїйший влом до банку, про який я лиш коли чував і не допустили до обрабованя.

— Я ще з давнїйших часів мав свій рахунок з тим Джоном Кляєм — сказав на то Гольмес. — Деякі малі видатки, які були при сїй справі, буде банк очевидно мусїв заплатити, але впрочім менї досить тої заплати, що набрав ся досьвіду, одинокого під многими взглядами та що наслухав ся забавного оповіданя про союз рудих.

— Видиш Ватзоне — казав він менї відтак, коли ми раненько сидїли в его помешканю при чарцї віски і содовій водї — як то вже від першої хвилї було ясним, що одинокою можливою цїлию тої трохи біснуватої історії з тою оповісткою союза і з відписуванєм научного словаря було лиш то, щоби того тандитника, у котрого, видко, „не всї дома", позбути єя що дня на кілька годин з хати. Спосіб, щоби то осягнути, був дивний, але лїпшого годї було придумати. На ту гадку навело видумчивого Джона Кляя очевидно руде волосе его товариша. Тих чотири фунти то була принада, а що значила така сума там, де розходило ся о тисячі. Подають оповістку до газети; один урвитель через якийсь час веде нїби канцелярию, другий урвитель спонукує то, щоби его що дня через цїлий тиждень не було врана дома. З тої пори, коли я довідав ся, що помічник служить за половину платнї, я вже

в шпиталї у Львові. Причина нещастя та, що в Поршнї викидають скажених убитих псів на пасовище або до потока, з котрого пють люди і худоба.

— **Повінь в Ґалацу** в Румунії затопила половину міста. Більше як сїмсот домів розвалило ся, а десять осіб згинуло таки у филях повени. Через дощі прибув великий став коло Ґалацу так, що прорвав греблю і залляв низше положену часть міста. Вода стоїть так високо, що декуди не видко навіть стовпів від лїхтарнїв. Всякі знаряди домашнї в незлїчимім числї пливають на водї: крісла, столи, софки, кухонне начинє і т. п. Триста людий ратує, що дасть ся ще уратувати. Бурмістр міста видав поклик до мешканців горішної части міста, щоби примістили на час коло себе бездомних, дїткнених повеню людий.

— **Моретрясенє.** Побережа грецкі зазнали сими днями рідкого в природї явища — моретрясеня. Кораблї, що стояли на якорах, повиривало і товкло ними як лушпинами з горіха. Найгірше потерпіла Фалеропьска пристань, в котрій дуже потерпіли російскі і англійскі кораблї воєнні, а в грецкі судна вилетїли у воздух. То моретрясенє лучило ся підчас страшних туч на суши.

— **Веселий Відень** тїшить ся новою забавкою. В Пратері збудували величезне колесо, високе на 90 метрів. На тім колесї завішені 30 вагонів, котрі можуть помістити 600 людий нараз. Порушають колесо два електро-мотори, а один оборот треває чверть години. Воздушна їзда на тім колеси має бути дуже цікава. Прехороший вид на Пратер, на Дунай і на Відень показує ся їдучим, коли піднесуть ся в гору. Се колесо спровадили з Шікаґо, де на минувшій виставі оно становило одну з найцїкавійших американьских видумок.

— **Зухвала крадіж.** В передїлї ваґона другої кляси на шляху Курск-Азов в Росиї лучила ся така пригода. В передїлї їхали самі женщини, між ними одна дуже богато одїта з Астрахана. Одній з подорожних, панї Ф., видало ся поведенє тої дами дуже підозрілим і коли всї подорожні позасипляли, удала п. Ф., що заспала також. Тоді та богато одїта встала, приступила до одної з подорожних і зручно витягнула її зпід плаща мошонку з грішми. П. Ф. шепнула о тім при найблизшій нагоді кондукторови і коли поїзд став на слїдуючій стациї, війшов до ваґона кондуктор в супроводі жандарма, замкнув за собою двері і попросив подорожних переглянути свої річи, бо в ваґонї їде з ними злодійка. І справдї в тій хвили крикнула окрадена подорожна: „Мої 15.000 рублїв пропали!“ Наслїдком того перевів жандарм ревізию у всїх прочих крім у дами з Астрахана, котра заявила, що не дозволить, аби мужчина ревідував єї. Супротив того відведено єї на дворець до окремої комнати і там мали перешукати єї річи жінка начальника стациї і инші женщини. Але ледве увійшли до середини, вибігли назад наполохані, бо показало ся, що богато одїта дама була перебраним мужчиною. Він скористав з замішаня і пустив ся втїкати, але то не на богато єму придало ся, бо жандарм дїгнав єго і арештував. При злодію найдено крім згаданих 15000 рублїв ще множество инших річий.

Штука, наука і лїтература.

— **„Дзвінка“ ч. 13** з дня 5 липня містить: Повістку Віри Лебедової „На вакациї“ і — стишок Бабенка „Марні сльози“; — казку „Лис і кіт“; — статейку „Наука нїколи не повинна видаватись дорогою“; — біоґрафію Бориса Грінченка (Василя Чайченка); — продовженє повісти „Без родини“ Г. Мальота; — стих „З Італії“ за Мілером подав Сильв. Яричевский; — дальшу часть учених розмов Никольця з татуськом (про Т Шевченка) Ост. Макарушки; — стих Сильв. Яричевского „Чом голівоньку склонила?“ і загадки. — З ілюстраций містить се число портрет Б. Грінченка.

— **„Зорі ч. 12** (15 (27) червня) містить в собі: продовженє оповіданя „Не судилось“ О. Л-ся; поезиї „Пересьпіви Павла Граба“ (з Едґара Рое, Вілляма Купера, Томаса Гуда і Льонґфелля); докінченє (четверту дію) комедиї Бориса Грінченка „Нахмарило“; дві поезиї М. Лободи: „Кобзарів заповіт“ і „Пророк“ (по Лермонтову); продовженє відчитів М. Грушевского „Поступова Польща“; продовженє статї дра В. Щурата „До історії останного побуту П. Кулїша у Львові“; поясненє ілюстраций (котрих в сїм числї три: портрет пок. Корнила Заклиньского, дім „Просьвіти“ і війт з женою з Слободи рунґурскої); вкінци хроніка і бібліоґрафія. — В додатку пів аркуша Словаря російско-українського від стор. 255 до 262 (від слова „Разъёмистый“ до „Распрощать ся“).

— **Думки і піснї Амврозия Метлиньского,** видав др. Кирило Студиньский. Львів 1897. Відбитка з „Руслана“ (8° стр. 99 + зміст). Накладом видавця. Цїна 30 кр., з пересилкою 36 кр. Єсть се повне критичне виданє поезий визначного українського романтика. Цїна за шість і пів аркуша невелика, тож поручаємо се виданє сердечно нашій публицї.

— Рівночасно появилась студия дра К. Студиньского: **Charakterystyka i geneza poetycznych utworów Ambrożego Metlińskiego** napisał Cyryl Studziński. Osobne odbicie z XXVI tomu rozpraw wydziału filologicznego krakowskiej Akademii umiejętności. Kraków 1897 r. (Стр. 51 вел. 8°). Цїна 60 кр. Обі книжки можна набувати в книгарнї Ставропигійского Інститута у Львові.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що в урядовій ґазетї львівскій розписано конкурс на посаду лїкаря зелїзничого в Тернополи, з терміном вношеня подань до 31 липня 1897.

З днем 27 червня с. р. передано до публичного ужитку шлях зелїзничий Раковіц-Пляден-Людіц в Чехах зі стациями: Раковіц, Сеномат-Шанова, Пшоблїк, Воратшен, Ехніц, Пляден, Любенц, Хіш, Противіц, Богенч і Бухав, котрі урядженo для руху загального. Перестанки Ґертен, Альґеріц, Лїбковіц і Людіц отворено лиш для руху особового.

Дня 26 червня с. р. отворено для руху особового і обмеженого пакункового перестанок „Пожар“, лежачий межи стациєю Краніц а маючою ся отворити стациєю Айле.

Телеґрами.

Білград 8 липня. Скупштина не буде відкрита престольною бесїдою, лиш указом короля, даючим президентови мінїстрів право єї відкрити.

Константинополь 8 липня. Порта розіслала окружник до держав, в котрім каже, що мусить обставати при тім, щоби границя в Тесалії ішла почерез ріку Пенейос. Переговори в справі мира будуть на якийсь час застановлені.

Льондон 8 липня. Бюро Райтера доносить з Константинополя, що Росия розіслала окружник до держав, в котрім предкладає, щоби наперти на Туреччину в справі прискореня переговорів для заключеня мира.

За редакцию відповідає: Адам [illegible]

був певний того, що він має якусь важну причину держати ся того місця.

— Але як ти міг єї здогадати ся?

— Як би були женщини дома, то я би по просту здогадував ся якоїсь звичайної інтриґи. Але тут не могло о тім бути і бесїди. Крам тандитника був маленький і нїчо в єго домі не могло оправдати тих хитрих приготовлень та видатків. Отже мусїло розходити ся о щось поза домом. Але о що? Менї прийшло на гадку, що єго помічник любить займати ся фотоґрафованєм і найрадше залазить в пивницю. Ба, пивниця! В тім то й сук! — Я став розвідувати ся про того загадочного помічника і незадовго стало менї ясно, що маю дїло з одним із найзухвалїйших і найхитрійших злочинців льондоньских. Він порав ся в пивници коло чогось — а то коло чогось такого, до чого треба було через кілька місяців що дня по пару годин часу. Але що би то було такого? Я не міг собі инакше подумати, як лиш що він підкопує ся до якогось иншого будинку.

До того я додумав ся тогди, коли то ми ходили оглядати місце. Ти дивував ся, коли я палицею стукав об каміне на тротоарі; я хотїв тим зміркувати, чи пивниця іде попід улицю з переду, чи розтягає ся взад. З переду єї не було. Відтак я задзвонив і, як я того сподївав ся, вийшов помічник. Хочми вже кілька разів були влїзли собі в дорогу, то все-таки ми один другого не виділи. Та я й майже не дивив ся єму на лице. Мене цікавили лиш єго колїна. Они показували зовсїм виразно, що він копає цїлими годинами. Розходило ся тепер ще лиш о то, за чим він так копає. Я пішов поза угол і побачив, що передміский банк припирає до ґрунту, де був крам тандитника, а тогди вже я й знав, о що тут розходить ся. Коли ти по концертї поїхав домів, пішов я до Скотленд-Ярду, а відтак навідав ся до директорів банку — що з того вийшло, то вже знаєш.

— А як же ти міг припускати, що они ще нинї возьмуть ся до виконаня влому? — спитав я.

— Ну, то, що они замкнули канцелярию свого союза, було доказом, що їм вже байдуже, чи пан Джабез Вільсон буде дома, чи нї; иншими словами: підкоп був вже готовий. Мали всяку причину скористати борзо з него, бо або єго міг би був хтось викрити, або би забрано гроші з пивници. В суботу вечером було для них догіднїйше як в инший день, бо могли мати два днї до втечі. З отсих всїх причин сподївав ся їх сеї ночи.

Але то ти знаменито все то перенюхав — сказав я дивуючись таки направду. — Ланцух довгий але прецї кожде огниво держить.

— Оттака розривка хоронить мене від скуки — відповів він позіваючи.

— Ах! Вже чую, як она мене знову нападає. Моє жите то лиш вічне змаганє, щоби вирвати ся із щоденщини. Отсї малі задачі помагають менї до того.

— А ти стаєш ся через то добродїєм людскости — кажу я.

Він здвигнув плечима. Ну, може остаточно і то бодай трошки на щось придає ся — сказав він. Чоловік — то не значить нїчого — дїло найбільше значить, як писав Ґустав Фльобер до панї Жорж Занд.

(Дальше буде.)

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Найсильнійше, найвисше положене здроєвище сталеве на цілім сьвіті, найвідповіднійше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистриці. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послідній стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїзді. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки уряджений відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїніцї **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висиляє заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 29

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-dy

може лише се бюро анонси приймати.

16

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. **ґальвано-електричний апарат,** для власного ужитку з добрим успіхом. Лїкарскі поручення. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

4¾ кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднем присланем гроший. Під ґваранцією 25 найлїпший товар.

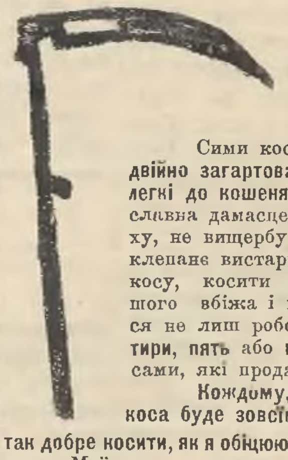
Афрuк. **Мока** перлова . .	зр.	5·—
Сантос дуже добра . .	„	4 95
Куба зелена найлїпша .	„	5·40
Цейльон ясно-зел. найліп.	„	6·70
Золота Ява жовта найліп.	„	6·50
Пері кава знамен. сильна	„	6·60
Арабска Мока дд. аромат.	„	7·70

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER & COMP. HAMBURG.

Е. ПАТРАХ і ПОЛІСЮК в Стрию

давнїйше **Л. І. Патрах**

Правдиві стрийскі коси суть лиш ті, на котрих єсть фірма „Патрах“ вибита.

Коси з маркою сїчкарня

з англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно легко косити. **Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучні,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днів. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустїйшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о **чотири, пять** або **шість** разів в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсім така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	11	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Мармуровий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або послїплатою,** оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо. 30

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах ориґінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.